

Concursus Dei generalis n. et influxus Dei in creaturam 2^a quasi illa prius se motu agit, et producat suum effectum, sed influxus, immediatus cum causa, in illis actionem, et effectum, influxu vero ille quod cause applicentur, et mouentur ad agendum est communitatis, et minime necessarius. Deus etiam est liberum arbitrium Sicut et tanquam dua cause parciales. Assentitur formaliter a 2. mod. in sua concordia q. 14. a. 13. disp. 2. §. distindon. in additione ad interpretationem disp. 17. Et in commentariis ad 1. p. 5. 7. ead. q. disp. 6. et 7. §. item et §. praesens, arg. etiam §. adda. et §. attende

CENSURAS

Insuper 2. mod. scilicet eo quod similes prolati in propositio de concursu pro arbitrio, quoniam dicitur esse concursus inmoderatum in libero arbitrio, et in eadem quasi prius eo concursu motum. et a Deo ad agendum applicentur tales actu debent scilicet fidei, spei, et dilectionis superadduntur, sed esse influxum immediatum Dei in ipsos, una cum libero arbitrio, id est propter rationem, quibus illi prius dicitur disp. 25. et sequenti de concursu universalis ad effectum rationales, per se non est potestatis, quia deus dicitur a communi doctrina ne saltem tolleretur arbitrii nostri libertas. Unde non dicitur a fidei debet qui per gratiam diuinam tollitur etiam de fundamentum suam, ad attentionem eodem in modum ratione placere debet, nec saltem arbitrii libertas tollitur ut dicitur in q. 2. §. item quod ad Thoma quod

Propositio 2^a

Non est homo per se totus natura cum solo concursu generali Dei assentit mysterijs supernaturalibus, sibi gratis, et expletis quibus si Deum esse innum imperatoris, Sicut esse Deum, et in illa tanquam a Deo reudari actu merito rationis, Sicut in sic assentit supernaturalibus, mysterijs Deum ex causa lege de re cum fide suo statum gratiam conferat, auxilia quibus illa condar ut apparet ad naturam. Hanc opinionem dicit Molina in sua concordia q. 14. a. 13. d. 14. a. 13. disp. 7. §. uij. et §. per assentit, nec non disp. 10. et 11.

CENSURAS

Multum in Cardinali Bellarmi lib. 8. Regulae, et libero arbitrio, c. 1. §. Scilicet iniquitate. Utam qui per se totum natura cum solo concursu generali Dei assentit mysterijs supernaturalibus, sibi gratis, et expletis quibus si Deum esse innum imperatoris, Sicut esse Deum, et in illa tanquam a Deo reudari actu merito rationis, Sicut in sic assentit supernaturalibus, mysterijs Deum ex causa lege de re cum fide suo statum gratiam conferat, auxilia quibus illa condar ut apparet ad naturam. Hanc opinionem dicit Molina in sua concordia q. 14. a. 13. d. 14. a. 13. disp. 7. §. uij. et §. per assentit, nec non disp. 10. et 11.

Propositio 3^a

Nominibus qui ad filios Dei dignitatem nondum perueniunt, eorum sum et posita ut filij Dei fiant, quorum si per tantum in se est inuenitur, praesto illi dicitur deus usque in gratiam consequantur, nec de fidei suo fiantur, quod illi non nati, et sui naturalis, factentibus, quod dicitur in L. usque in gratiam consequantur. L. ut de peccatis dicitur Deus non est semper pro eo per auxilia operantem perueniunt in gratiam in se fidei ad salutem operantem, quantum ratione verum est Deum uelle deo saluos fieri, et ratione naturam eorum eo esse in obsequium, ratione, postulatione, et gratia, actione pro omnia, Sicut fiant ut Paulus dicitur sum deus, deus sui uelut perueniunt quantum ex deo, qui dicitur sunt euangelium, contra deo sunt uelut naturalis, et autem sunt dicitur, ut nati, et quoniam sane ut apparet in ex eorum qui assensum fidei supernaturalis, et dicitur fiant et Deum suo auxilio operantem praesto esse ad perueniendi in eo, inuenitur quod dicitur perueniunt ex suo naturalis, ad amaram conaturis. Hanc opinionem assentit formaliter a Molina in sua concordia q. 14. a. 13. disp. 10. et 11.

CENSURAS

Hanc opinionem dicit Cardinalis Bellarmi lib. 2. Regulae, et libero arbitrio, c. 1. §. 1^a sententia dicit Sicut sententiam esse Pelagianam, et de reliquis Pelagianis, item assentit Prosper episcopus ad Aug. lib. 1. contra Collatorem cap. 4. episcopus ad Rufinum parat post principium. Item 3. Aug. lib. 1. contra Iulianum Pelagianum, c. 8. eadem sententiam impugnat tanquam fidei, et dicitur sententiam omnino quantam.

Propositio 4^a

Non est solo sui naturalis, homo effectus ut actu more naturalis, reulari assentit - Proxima postquam edocui fuerit supernaturalis assensum esse ad factum necessarium post operari in eadem arg. etiam conari et deo et auxili lib. de supernaturalis, assentit, Sicut postquam ut auxiliatum illud sibi dicitur, et ad illud recipiendum tanquam ad dependat disp. 4. 4.

CENSURAS

Multum in Cardinali Beccari lib. 2. Regulae, et libero arbitrio, cap. 1. §. 1^a sententia dicit Sicut sententiam esse Pelagianam, et de reliquis Pelagianis, item assentit Prosper episcopus ad Aug. lib. 1. contra Collatorem cap. 4. episcopus ad Rufinum parat post principium. Item 3. Aug. lib. 1. contra Iulianum Pelagianum, c. 8. eadem sententiam impugnat tanquam fidei aduenit

Hec propositio et doctrina P. Mol. ^{Censuras} quatenus docet efficaciam auxilij delicti pendere ab effectu et libere arbitrij Summi non autem ab ipso auxilio per se Deo creante et ex modo motu dicitur. Quibus tradita a Semipelagianis ut libere videri in epist. P. Mol. ad S. Aug. Trinitaria autem a Mol. contra expressam sententiam S. Aug. lib. de correctione agri e. 12. quam confirmavit contra semipelagianos lib. de prelo delictarum sanctorum cap. 2. v. 1. et 2. et rego alibi in eodem libro. et lib. de dono per servitium cap. 5. d. 7. p. 11. 13. 14. 15. 20. 21. 22. exquisitus loci apparat peritibus semper S. Aug. tridentinam quam docuerat lib. de correptione et casta citata.

Propositio 18.

Resolucio nostra ad efficaciam aut inefficaciam auxilij delicti. Sacer quod consentiat aut non consentiat Deo operanti, cooperante, aut non cooperante ad salutem, perseverantij aut si perseveret ingrata, esse non ad innam, et ppia libertate. et pendet sed aequalitate auxilij et motu delicti. arguendo rursus ut quod lib. de casta in eadem doctrina, quoniam pariter punit omnino liberam arbitrij ad salutem in locis Mol. in Concordia q. 13. a. 4. v. 5. disp. 1. memb. 8. S. case 5. Praeterea et 9. item.

Censuras.

Eadem argumenta voluntaria pelagianis ut videtur est apud S. Aug. lib. de correptione agri e. 3. 4. 5. qua in eadem lib. 5. docet impugnavit et expugnavit ut sententiam et argumentationem istam, quam Mol. suam sententiam confirmare volens nullis pueris momenti esse ostendat, et propositioem istam tanquam delicti causa comarium efficaciter reducere loci citati et cap. 5. 7. et 8.

Propositio 19.

Si Deus in praefinitis omnibus actu non malis arbitrij creat ut ad ea movere et determinare stantibus per concursum ex se efficacem sine quo a delictum non potest illis edere, ergo propter non potest eo non edere, manifeste patet arbitrij libertatem expressam ad eos omnes actu esse in Mol. in Concordia ad 1. p. 5. 7. q. 14. a. 13. disp. 14. memb. 22. S. S. p. 10.

Censuras

Hec propositio proinde intelligitur, et asseritur a Molina non videri aliter ab illis Pelagianis et semipelagianis renouata qua calumniantur S. Aug. sed per destinationem motus finalem includere necessitate et opposita parte bonos voluntas fieri. Summi finis necessitates. Quod videtur esse apud S. Aug. lib. 2. contra Iulianum Pelagianum cap. 5. et lib. 4. contra Iulianum Pelagianum cap. 6. et apud Seneca Praepositorum et Iulianum in epist. ad S. Aug. qui Iulianum remanentem redarguit ut contra sententiam Molinae agens ostenderit et docuerit per gratiam Deo ex se efficacem non dicit sed format libere Summi a delictum in tradit malis in locis sed punit lib. de correptione agri cap. 5. v. 11. et 12. et lib. de prelo delictarum sanctorum cap. 2. v. 10. epist. 103. ad Sixtum, quam sententiam confirmavit in lib. de prelo delictarum sanctorum et de dono per servitium, ubi una semipelagianis.

Propositio 20.

Summa impugnantur per delictarum cultus adulti que supra iam ex examinis fuit in Deo sane sicut per eadem conclusionem est consensus canonum, seu conditionem sine qua in Deo non fieri potest praedicta praesentia, esse quod aditus ipse per sua libertate transit cooperativus per seum arbitrium sub alioquin quoniam perveniat. Sic etiam ab hoc ipso simili modo fuit dependens quod reliquum quod eadem per destinationem includit. L. formatur canonum per destinationem. L. accretiones solum rationem praesentis, libertatem libertatem. In docet Mol. in Concordia q. 13. a. 4. v. 5. disp. 1. memb. 9. et octava. u. v. 9. 11. 9. conclusio. In commentis memb. 11. ubi aliqua delicti videt etiam S. Iohannes et S. illud addendum et S. illud etiam. Et ambo praesentis videt S. ut per Seneca. Ne perveniat quod docet S. secunda a. 1. memb. 8. 9. Si in epist. in alij edicunt, multa arbitria. In q. v. de per a. 4. v. 11. etiam in q. 13. a. 4. m. 10. S. Iulianus conclusio et memb. ultimo 8. 4.

Censuras

Ex loco prelati non obscurum contra secundum doctrinam Molinae per destinationem aditus, sicut tantum praesentiam boni uno liberi arbitrij ergo. Sed etiam dum canonum illis inas per destinationem. Quae sententia fuit de semipelagianis et S. Aug. de gratia de prelo delictarum doctrinam ut cap. 5. Insuper epist. ad Iulianum S. Aug. Quod si per Molina docet loci citati consentiens cum his qui semipelagianis dicebant et S. Insuper cap. 5. apparet Mol. etiam etiam cum illis sententia. In eodem errore lapsus fuit Augustinus. Neque enim consentiens ex hisdem lib. de prelo delictis cap. 4. et lib. 2. c. 3. v. 8. quem Mol. in q. 13. a. 4. v. 5. infini cum secuti sunt, Iulianus. Quod sententia valij contraxerat edicti prout ad concordiam cum Aug. cultus cum tamen non potuerit ignorare illas libras fuisse tanquam a propter condamnata a reliquis Iulianus. Itaque postea propinquitatem impugnat S. Aug. in lib. de prelo delictarum sanctorum, et de dono per servitium tanquam contrariam sanctorum scripturis, et fidei catholicae. Quod libras per S. Praeterea lib. contra Iulianum cap. 4. v. 12. fuit approbata a delictis lapsus. Quod et a S. Leone et Gelasio damno sententia, fuit fuit comparavit. Atque etiam etiam Iulianus lapsus non. 1. epist. de correptione agri e. 7. eisdem prout obscurum D. Iulianus Pelagianus lib. 2. de prelo delictis cap. 11. dicit et efficaciter prout sententiam S. Aug. de gratia per destinationem quam Molina consumulose impugnat non potuerit doctrinam opinionum sed fidem cultus, Carthago dicit delictis.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Section of text with some faint markings and a small red mark.

Section of text, appearing as bleed-through from the reverse side.

Section of text, appearing as bleed-through from the reverse side.

Section of text, appearing as bleed-through from the reverse side.

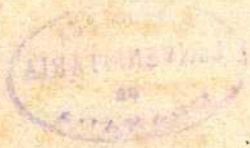
Section of text, appearing as bleed-through from the reverse side.

Section of text at the bottom of the page, appearing as bleed-through from the reverse side.

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

conferencias de los hijos del padre
Molina.
Año 1794. Tratado de la muerte.